

20. KVĚTNA 2012

ČÍSLO 119

Letem světem Vojtěchem

Letošní květen se nese v duchu oslav. Pan kardinál Duka nejen slavil 450 let obnovení diecéze, ale také svátek Jana Nepomuckého, pouť rodin, oslavu osmdesátin kardinála Vlka a další události. Skoro by v té záplavě oslav a poutí mohlo zaniknout, že končí velikonoční doba Letnicemi.

Letošní slavnost Seslání Ducha svatého je pro naši farnost o to zajímavější, že se k této slavnosti připravuje 30 našich farníků k přijetí svátosti biřmování. Počet zájemců mne ale ohromil. Bohužel na počátku byla docela prostá výzva bez většího plánování, a tak jsem ani nezval dopředu žádného biskupa do našeho společenství. Nyní směřují na biřmování do katedrály, kde z rukou kardinála Duky přijmou tuto svátost. Věřím, že přijetí této svátosti v atmosféře katedrály má své velké přednosti jak v souvislosti s biskupským stolcem, tak atmosférou gotického chrámu. Nicméně společná půlroční cesta byla pro mne v mnohém opravdu zajímavá a silná. Věřím, že Pán s našimi biřmovanci pracoval a do jejich života vstoupí s novou silou. Těším se, že jejich přítomnost v našem společenství bude přeci jen o poznání více patrná. Prosíme tedy o modlitbu za ně a za jejich ochotu nabídnout se Bohu.

Tématu svátosti biřmování je věnován celý tento rok. A proto by možná nebylo od věci, prožít letos nějak poctivěji přípravu na Letnice. V Pastoračním středisku jsme proto

připravili nověnu pro každého. Je dostupná na stránkách www.vira.cz a je postavena jako jednoduché kroky modlitby nad texty Písma.

Ale biřmování není jediná svátost, kterou mám u sv. Vojtěcha v pomyslném hledáčku. „Toto je moje tělo...“ slyšíme při každé mši svaté. Eucharistie je středem křesťanského katolického slavení vykoupení. Přítomný Kristus pod způsobou chleba a vína... Ovšem právě eucharistie, její tajemství a úcta, se mi zdá, že v našem společenství nějak pokulhá. Chtěl bych se s vámi podělit o tento možná mylný, ale přesto nepříjemný a poněkud nešikovný pocit.

Uvědomuji si, že jak je rok dlouhý, nebývá zde žádná eucharistická adorace. Je jasné, že s dětmi se člověk sotva dostane v neděli na mši a předpokládat nějakou další aktivitu je asi honě přehnané. Ale malé děti nemají všichni farníci... Kladu si otázku, zda není něco v nás nějak nešikovně nastavené. Uvažuji o tom proto, že před každou mší svatou připravíme na pomocný stůlek před sakristií ciborium s eucharistií, aby se při mši svaté nemuselo chodit daleko pro ciborium. Podivuhodné je, že téměř nikdo si toho nevšimne, když jde před či po mši okolo. Nejen nepoklekne, ale ani se nezastaví. Naopak probíhá nejeden rozhovor... Ne, nechci hudrovat, asi mnozí ani neví, že zde eucharistie je. Spíš si kladu otázku, zda něco neudělat pro změnu. A tak jsem požádal pastorační radu, zda by nebylo možné v boční kapli instalovat stabilní svatostánek. Protože náš sál bývá někdy využíván pro přednášky,

může se ukázat, že to je nepraktické. Ale přesto chci zkusit tuto variantu úprav prosadit. Boční pravá kaple by tak dostala charakter eucharistického prostoru, zadní skleněné dveře by byly přes den sice zamčené, ale i přes sklo dveří by bylo možné se před svatostánkem zastavit na krátkou modlitbu, protože předsíň je běžně otevřena.

A tak vám, milý čtenáři Vojtíka, pokládám zmíněné skutečnosti na srdce. Prosím vás o modlitbu za biřmovance, za moudrost i za odvahu věci řešit.

P. Michal Němeček

Alfa

Již delší čas se zamýšlím, jak by naše společenství mohlo nabídnout své síly a například připravit nějaký program pro lidi, kteří se s vírou moc nesešli. Myslím na program, který je již osvědčený: kurzy alfa.

Jde vlastně o to, pozvat přátele, spolupracovníky, kolegy, sousedy, prostě lidi, které běžně potkáváte a se kterými tu a tam přišla řeč na víru. A oni by docela stáli o nějaké větší „civilní“ uvedení do těchto otázek. Někdy v roce 1977 začal jeden anglikánský duchovní v Londýně zkoušet docela obyčejnou nenásilnou metodu a ejhle, ukázalo se, že to nejen funguje, ale převzalo ji mnoho a mnoho společenství. Princip je vlastně docela prostý: pozvat tyto přátele na večeri! Prostě se udělá večere pro velkou skupinu a pozvou se tito lidé, aby přišli. Nic není povinné. Kromě večere je zde ale i nějaké slovo a hlavně skupinky, kde se o věcech mluví zcela svobodně. Pro řadu lidí se tak otevře prostor k mluvení o věcech, které ještě nikdy s nikým nesdíleli.

Co to vyžaduje? Vlastně především tím lidem ochotným pomoci. Všechno stojí na skupině odhodlané jít do takového plánu. Dát svůj

čas na 11 setkání a jeden víkend. Sám jsem takovou alfu vlastně nikdy pořádně neabsolvoval, ale svědectví lidí okolo jsou velice silná. Proto Vás prosím, zda byste nezkusili sami považovat o této možnosti sdělit vlastní víru dál. Prosím vás, kteří byste našli chuť něco takového podniknout, zda byste se mohli přihlásit nejlépe mailem nebo po mši svaté přímo mě.

Velké díky!

P. Michal Němeček

Ze Svatovojtěšské rady

Pondělní (14. 5.) zasedání rady opět proběhlo v duchu plodné a tvořivé diskuse o řadě témat, nových i již rozpracovaných.

V minulém čísle jsme informovali o ustavení pracovní skupiny pro zpracování koncepce přeměny prostoru sv. Vojtěcha na kostel. O této věci jednal P. Michal s panem arcibiskupem a zdá se, že další osud kýžené přestavby bude velice záviset na širších souvislostech setrvání fakulty a semináře ve stávající budově. Protože časový obzor rozhodnutí a případné změny je poněkud mlhavý, rozhodli jsme se postupovat metodou postupných na sebe navazujících kroků, které by neblokovaly další změny v budoucnu. První viditelnou změnou by se tak mělo stát umístění svatostánku do pravé boční lodi, které je ve stadiu zpracování návrhu architektonického řešení. Rada je zajedno v tom, že svatostánek by se měl stát středobodem postranní lodi. Realizaci návrhu bychom rádi dotáhli do finále již na podzim letošního roku.

Na 4. listopad připadá 85. výročí posvěcení kostela sv. Vojtěcha. Nový svatostánek by byl pěkným dárkem k tomuto výročí. Kromě toho Pastorační středisko připravuje vydání brožurky o kostele, posvěcení oslavíme slavnostní

nedělní bohoslužbou a rádi bychom uspořádali i nějakou společenskou akci.

Jistě jste si všimli, že pokračuje laborování se stolečky u židli v kostele. Sesbírali jsme ohlasy a k vlastnímu překvapení jsme zjistili, že změna není tak vítána, jak jsme si mysleli. Převažuje názor, že stolečky lidem chybějí, ať už na odkládání zpěvníku nebo kabelky nebo dětem na kreslení obrázků při mši. Zdá se tedy, že do předních řad se stolečky vrátí a v zadních řadách vyzkoušíme systém stolků ob jednu židli.

Výuka náboženství pomalu spěje ke konci školního roku. Vzhledem k tomu, že na podzim s největší pravděpodobností odejdou dvě vyučující, hledáme už nyní vhodné kandidáty/kandidátky na jejich místa. Pokud byste věděli o někom, kdo má katechetický kurz a byl by schopen svůj čas našim dětem věnovat, dejte vědět pateru Michalovi.

Zabývali jsme se i myšlenkou uspořádat u sv. Vojtěcha tzv. kurz alfa. S jeho koncepcí a obsahem nás seznámil pater Michal. Více podrobností najdete v samostatném článku.

Kladně jsme zhodnotili nové webové stránky našeho společenství. Od jejich spuštění koncem února do 13. května web zaznamenal 1287 návštěv a celkem 763 návštěvníků (počítačů), průměrně se návštěvnost pohybuje kolem 20 návštěv denně. Je zajímavé, že drtivá většina návštěv (1244) byla z počítače, ale zaznamenali jsme i 43 návštěv z mobilu, protože web sv-vojtech.eu má i mobilní verzi. Nejvíce si lidé (kromě domovské stránky) prohlíží stránky fotogalerie, mše svatá a program činností.

V blízké budoucnosti se bude pracovat na dalším zlepšování webu, a to zejména na funkcích, které usnadní komunikaci uvnitř našeho společenství, tj. rozpisy různých služeb, rozesílání e mailů o novinkách na webu

a v neposlední řadě i na grafické podobě webové prezentace. Na tomto místě chce rada poděkovat radu Janu Böhmovi za jeho ochotnou spolupráci a za jeho nasazení při tvorbě a dalším zlepšování webu.

Nepříliš dobré zprávy přinesli zástupci duchovní správy ze schůzky se starostkou městské části ohledně zavedení parkovacích zón v Praze 6. Koncept je již hotový, a bude předložen radě ke schválení. Připomínky budou možné až ve lhůtě po zavedení na podzim. Jak Koleční, tak Thákurova ulice budou součástí ve všední den zpoplatněné o víkendu bezplatné parkovací zóny. To je komplikace pro návštěvníky kostela ve všední den. Arcibiskupství bude s radnicí dále jednat o vyhrazení parkovacích míst pro invalidy. Zároveň duchovní správa prověří možnost parkování např. pro vyučující náboženství ve dvoře objektu.

zapsal Vít Grec

4 dohody pro ženy

Začátkem letošního léta, které vypuklo koncem dubna (pamatujete, jak padly 200 let staré teplotní rekordy?) jsme se dvěma přítelkyněmi a dalšími asi čtyřiceti ženami prožily nádherný víkend v Domě setkání v Alberžicích. Víkend s tajemným názvem „4 dohody pro ženy“. Byla jsem hrozně zvědavá, protože jsem znala knihu Angela Ruize „4 dohody“ i divadelní představení stejného jména. Ale jak bude vypadat speciálně pro ženy? Dorazily jsme v pátek večer, čekalo nás srdečné přivítání organizátorů Gity a Miloše Vyleťalových a teplá večeře. A hned po ní jsme rovnýma nohama skočily do programu. Kromě Gity a Miloše se na programu podílel i Honza Šlachta a kdo ho znáte tak víte, že kam přijde, tam za chvíli všichni brečí – smíchy. Jeho úvaha o ptáčici, která nemusí držet dietu, je nezapo-

menutelná. Nicméně mluvilo se i vážně. Program měl podtitul „Od ochočení ke svobodě“. Od ochočení dohodami, které přijímáme ze strachu a které nás zotročují až k dohodám, které přijímáme z lásky a které nás osvobozují. 4 dohody vycházejí z moudrosti starých Toltéků jako průvodce osobní svobodou. První dohoda: „Nehřeš slovem“. Znovu jsem si uvědomila, jakou má naše slovo obrovskou moc, kouzelnou moc dělat dobro i jak může jediné slovo napáchat velké zlo. Rozhodně si budu víc dávat pozor na to, co vypouštím z úst. Už nikdy více: „Jedeš jako blázen!“, nýbrž: „Při téhle rychlosti se trochu bojím miláčku.“ Druhá dohoda: „Neber si nic osobně“. Právě vědomí toho, že jsme milované Boží děti nám pomůže bránit se proti manipulacím, nebrat si osobně co nám okolí říká a nedávat mu tak moc nad sebou. Až mě manžel zase upozorní, že „v tom novém pekáči se nesmí krájet nožem“ (i když jsem to vůbec neměla v úmyslu), vezmu to jako pouhý fakt, který je dobré vědět. Třetí dohoda: „Nevytvářej si domněnky“. Ach jáje. To kdybych si uvědomila dřív. Kdyby se ještě jednou stalo, že mi jedna z mých dcer při diskuzi o úklidu pokoje řekne: „Mami, prudiš mě už od narození!“, už si nevytvořím domněnku, že nejsem schopna vychovat ani morče. Čtvrtá dohoda: „Dělej vše tak, jak nejlépe dovedeš“. Ale také podle svých sil a možností. Umět si říci, že teď nemůžu – že třeba v tuto chvíli pro mě dělat nejlépe znamená jet na 20 %. Každou dohodu nám představil buď Miloš nebo Honza, pak byl čas ticha pro osobní rozjímání a práce ve skupinkách. To vše proloženo biblickými tanci, procházkou v přírodě, posezením s přítelkyněmi. Celou sobotu byl s námi pater Rybář a tak řada z nás měla příležitost ke svátosti smíření nebo rozhovoru s ním. Sobotu jsme završily tajemným rituálem, spojeným s nocí, zvukem bubnů

a plápolajícím ohněm (maně mě napadlo, co si asi myslí obyvatelé okolních chalup – ale asi už jsou zvyklí...). V neděli mše svatá, společné zhodnocení, poslední společné jídlo (které jsme nemusely vařit) a pak domů. Manžela jsem zastihla, jak leží v obýváku a poslouchá svou oblíbenou desku. Líčila jsem mu, co jsem o víkendu zažívala a při tom jsem osázela terasu, protože až do pozdního večera bylo krásně teplo. Bylo potřeba vynést z garáže pytle s hlínou, zavěsit truhlíky, roznést osázené květináče... Když jsme končili, zaslechla jsem, jak si manžel polohlasem mumlá: „Tady byl takový klid.“ Rozhodla jsem se nebrat si to osobně.

Katka Kufová

Jaký byl pingpongový turnaj

V sobotu 14. 4. proběhl ve víceúčelovém sportovišti ČVUT v Dejvicích 1. ročník Farního turnaje ve stolním tenise. Aktivně se turnaje zúčastnilo 39 hráčů, ale sešlo se nás cca 50, neboť někteří přišli alespoň fandit a podpořit hrající členy své rodiny. Vše začalo losováním do skupin, kterého se ujaly Josefinka Vopařilová s dvojčaty Krátkými – absolutně na jedničku. Velký dík patří také fotografkám Aleně Zavadilové (fotky si můžete prohlédnout na <http://goo.gl/NgdDq>) a Magdaleně Vopařilové (<http://goo.gl/J0qyZ>), které nám na začátku udělaly hromadné foto a následně pilně a obětavě celou akci zdokumentovaly.

První skupina probíhala jako celý turnaj pod přísným dohledem hlavního rozhodčího Prokopa Sedláčka. Tato skupina nám také hned určila prvního vyřazovacího pavouka, ve kterém se vedl lýtý boj, a v tomto malém turnaji nakonec dokázal svou převahu Martin Janeček po tvrdé bitvě s Pavlem Sedláčkem.

Po rychlé druhé skupině se turnaj rozjel naplno. Ve vyřazovacích soubojích probíha-

ly lité a vyrovnané bitvy. V turnaji B se uskutečnil dramatický zápas mezi Barborou Vernerovou a panem Petkevičem. Oba se do hry vrhli po hlavě a rvali se o každý míč. Nakonec však přeci jen vyhrál pan Petkevič a umístil se na 3. místě turnaje B. Zápas o první místo byl stejně tak napínavý a nakonec v něm Petr Cuhra těsně porazil Hynka Krátkého.

Velkým překvapením celého turnaje byli manželé Hrdličkovi, kteří se nakonec umístili na třetím a čtvrtém místě turnaje A. V zápase o třetí místo Petr porazil svou ženu Magdalenou, ta však předtím ještě velmi znepríjemnila postup do finále hlavnímu favoritovi na vítězství Marianu Hoškovi.

Ve finále se proti sobě utkaly zkušenosti Mariana Hoška a nekompromisní forhend Lenky Havlíkové, která za stavu 0:2 podala neuvěřitelný výkon a za neustálého fandění všech přítomných dokázala vyrovnat na 2:2. V pátém setu již nikdo napětím nedýchal. Nakonec se spustil nepřetržitý jásot, když Lenka prudkým forhendem dala poslední míček a vyhrála celý turnaj.

Lence moc gratuluji k vítězství a těším se, že se zase všichni sejdem na příštím ročníku této skvělé akce.

Kryštof Verner

Děti, honem, pojďte sem

Shodneme se jistě na tom, že zdravé dítě je radostný, zdánlivě nevyčerpatelný zdroj energie, tryskající na všechny strany – téměř neřízená střela. Snahou odrostlejších členů lidského společenství bývá alespoň jisté usměrnění, neřku-li kultivace, zmíněné činnosti. Výjimkou není ani naše společenství Svatovojtěšské. A tak bychom rádi konstatovali, že inovovaný dětský program, zapojující děti do děje téměř všemi smysly, se střelil do černého. Neděli co

neděli se těšíme na spontánní projevy několika desítek náruživých človičků, těch odvážnějších i těch, kteří si postupně dodávají odvahy a získávají takto své první ostruhy. Zapřemýšlí o odpovědi na všetečné otázky a někdy i zaperlí svou hlubokou teologickou úvahou či životní zkušeností; vyzbrojeni tužkami a náležitým listem pak úžasně soustředěně pracují, místo aby se nudili, když je řeč s dospělými, jim samozřejmě ne vždy srozumitelná. Někdy by homilie klidně mohla být i delší. Když pak v obětním průvodu nesou své dílo k oltáři, je naprosto jisté, že v tu chvíli není nic důležitějšího. To je přece nádhera. A za báječné lze považovat i to, že v případě, že by celebrant náhodou zapomněl je pozvat ke společné modlitbě Páně v kruhu před oltářem, tak mu to svým očekáváním vlastně připomenou – prostě už vědí, kde je jejich místo. Že někdy občas trochu zadupou, jak se s pospěchem-poskokem řítí k oltáři či zpět, případně zamávají babičce–dědečkovi, to snad patří k věci. Myslím, že to je velký důvod k radosti i díkům. Upřímně se na to těšíme a s radostí registrujeme každého nového Josífka, Lukáše, Tomáše, Marušku, Lidušku, Aničku, Žofinku... – prostě statečného človička, který se vydá samostatně na cestu.

Irena Brožová

P.S.: Pohled na ně nám pomáhá znovu si uvědomovat, co znamená být Božím dítětem.

Svatovojtěšský farní turnaj – postřehy

Ještě jednou se dovolím vrátit k farnímu turnaji ve stolním tenise pořádaném v sobotu 14. dubna 2012 ve sportovní hale ČVUT Pod Juliskou.

Turnaj probíhal od 9.00 až do pozdních odpoledních hodin a vydařil se po všech stránkách. Již svou účastí byl ohromující, kolem

50 lidí. Bylo velice sympatické vidět jak jednotlivce, tak celé rodiny sportovně naladěné ve sportovních úborech s pingpongovými pálkami a velkou chutí si zahrát. I když herní kvalita hráčů se dá charakterizovat jako různorodá, je třeba si přiznat, že drtivá většina z nás zúčastněných doháněla své herní nedostatky především nadšením do hry a komunikací s ostatními (shodli jsme se na „objektivních důvodech“ proher jako byla příliš vysoká síťka nebo příliš krátký stůl). A tady se dostáváme k dalšímu velkému plus farního turnaje, totiž možnost poznat celou řadu sympatických lidí, se kterými se člověk potkává na nedělních mších, popovídat si s nimi, vyměnit si postřehy atd.

Na druhé straně v závěru turnaje již byly vidět krásné výměny těch hráčů, kteří opravdu umí a ve finále zažít i divácky vybičovanou atmosféru.

Nedovolím se pouštět do celkových výsledků a statistik, ale rozhodně farní turnaj měl i další rozměr a tím je konkrétní akce. Katolíků resp. křesťanům je někdy většinovou populací vyčítána přílišná pasivita, že nám chybí sportovní duch, že se jen modlíme atd. Farní turnaj ale dokázal pravý opak, bylo vidět celou plejádu lidí, kteří vyznávají Krista a přitom se dokáží sejít, zahrát si a strávit krásně společné sportovní chvíle, tj. naplnit slova Tyrše „Ve zdravém těle zdravý duch“.

Závěrem bych rád za nás všechny zúčastněné ještě jednou poděkoval hlavně organizátorům celé akce, Vladimíru Vernerovi a Prokopu Sedláčkovi, za celý průběh turnaje, za bezproblémový průběh, závěrečné vyhlášení vítězů, ale i za takové maličkosti jako bylo zajištění zázemí turnaje – židličky, stolečky atd.

Takže příští rok se nejen všichni těšíme na další pokračování, ale zveme i Ty z Vás, kteří jste se v tomto roce nemohli zúčastnit nebo

jste si tolik nevěřili; skutečně nezáleží na umu, ale chuti si zahrát.

Robert Troška

Život do prázdnin

Nyní, počátkem května, postupuje život našeho společenství do další fáze. Zahajujeme přípravu dětí na první svaté přijímání. Tato příprava má čtyři díly – čtyři neděle po mši se budou děti připravovat. Pak přijde ten významný den – 17. červen 2012, kdy sedm dětí přistoupí poprvé ke svatému přijímání. Pro nás, jako společenství, z toho plyne jeden důležitý úkol. Za tyto děti se modlit zvláště v době přípravy. A vzpomeňme i na ty děti, které tento den prožily u svatého Vojtěcha v předcházejících letech. V novodobé historii našeho kostela jich bylo již více než sto.

Po tomto slavném dni budou prázdniny tak blízko, že již nebudou mše ve všední den. Budeme se scházet jen o nedělích, ale připomeňme si, co ve svých pastýřských listech pro dobu prázdnin a dovolených psával pan kardinál Tomášek: „Pán Bůh prázdniny nemá! Pamatujme na to při svých modlitbách!“ Vezměme si to jako motto svých úvah v době, kdy budeme nabírat nové síly. Kéž i tato doba je pro nás pro všechny dobou požehnanou.

Jáhen Martin

Naším kostelem se prohnala smršť

Nebyla ledajaká, byla to smršť vůní a chutí, které zaplavily nejen předsíň kostela, ale naplnily celý prostor našeho Vojtěcha. Konalo se totiž misijní pečení, tentokrát ve znamení štrúdlu. Tímto jsme navázali na tradiční misijní koláč, který u Vojtěcha již zdomácněl. A tak stoly přetékal nejen štrúdl, ale objevily se

také bábovky, šátečky, buchty a jiné dobroty. Všechno to bylo tak lákavé, že po necelé půlhodině jsme jen sesbíraly drobečky a uklízely špinavé stoly. To, s jakou rychlostí jste nakupovali, potěšilo nejen nás. Na Papežská Misijní Díla, která tuto akci pořádala, jsme tak mohli poslat neuvěřitelných 12 665 Kč.

Děkujeme všem, kteří pomáháte (pekařům, pekařkám, prodávajícím, nakupujícím i všem ostatním).

za organizátory Hana Rakovská

Koncerty v chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně

Vážení hudební příznivci, v chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně jsme pro Vás připravili pravidelné hodinové podvečerní koncerty, každý den vždy od 18.00 kromě úterý.

Jsou to samostatné recitály pěvecké nebo instrumentální s doprovodem varhan, varhanní středy. Vystoupí na nich špičkoví interpreti (A. Bárta, J. Tůma, M. Kejmar, pěvci Státní opery Praha a další). Součástí dramaturgie roku je i cyklus „Po duchovních cestách“ – šest sobotních koncertů s větším obsazením.

Připravili jsme pro Vás cenově velmi výhodnou roční výběrovou abonentku v ceně 900 Kč.

Tato obsahuje devět samostatných kuponů, které můžete libovolně uplatnit na kterýkoliv z 205 koncertů v roce dle vlastního výběru. Zároveň mohou každý koncert spolu s Vámi navštívit dvě další osoby, ať už přátelé nebo rodinní příslušníci – na jeden koncert lze tedy uplatnit až tři kupony.

Počet abonentek na jednoho držitele je neomezený, v případě že kupony vyčerpáte, můžete si zakoupit abonentku další. Platnost je jeden rok od data vystavení. Abonentky lze zakoupit v pokladně chrámu sv. Mikuláše kaž-

dý den od 9.00 do 18.00, po předložení občanského průkazu Vám tato bude vystavena.

Více informací o programu na www.stnicholas.cz.

Ludmila Vernerová-Nováková

Osvědčený tip na léto

Naše rodina je jako ti dobří holubi, kteří se vracejí na stejné místo – a tím je v létě také ostrov Pag, konkrétně vesnička Dražica a v ní dům nad mořem, který vlastní a pronajímají Ljubo a Katarina Zubovičovi. Ze svatovojtěšského společenství už tam byly desítky hostů. Dražica je malá klidná vesnička, ve které končí silnice, nicméně má všechno co potřebujete: kostel, pekárnu, obchod, kavárničku a restauraci. Do moře můžete seběhnout jen v plavkách po schůdkách od domu, nebo dojet cca 10 min na písčnou pláž, popř. dojet autem na řadu písčných pláží v okolí. Pan domácí vám poradí, které ryby na trhu koupit, sveze děti na člunu při ranním vytahování sítí, paní domácí vás zaručeně opakovaně pozve na kafe, travaricu, napolitanke apod. Dům udržují v perfektní čistotě. V domě jsou dva apartmány a pět pokojů se společnou velkou kuchyní a terasou. Na fotky se můžete podívat na www.apartmanipag.com.hr.

Ceny se pohybují okolo 16 EUR dospělý, děti do 10 let za polovic, popř. ještě méně, pokud jich je víc. Máme od pana Zuboviče nižší ceny, než jaké jsou uvedeny na webových stránkách. V červnu a září jsou navíc slevy 15–20 %. Pro informace o volných termínech a konkrétních možnostech a cenách ubytování se obraťte na mě, zahrnu vás množstvím užitečných informací; kontakt: mail katerina.kufova@gmail.com nebo telefon 777 003 399. Ať žije léto!

Kateřina Kufová

Různé

Poznačte si do kalendáře

V sobotu 22. září uspořádáme farní výlet. Kam se půjde, a zda to bude pěšky, na kole nebo vlakem, to ještě nevíme. Rozhodně vás budeme včas informovat.

Volby nejsou jen prezidentské nebo parlamentní

V říjnu nebo listopadu proběhnou volby do Svatovojtěšské rady, jejíž mandát tento rok

končí. Kandidátem pro tyto volby se může stát každý katolík starší 18 let, který je ochoten plnit úkoly farní rady. Právo navrhnout kandidáty a volit má každý katolík starší 15 let, příslušející do farnosti.

Vyzýváme vás proto již teď, abyste uvažovali o tom, zda chcete tomuto společenství dát něco na víc a podstoupit utkání o přízeň voličů. Jsme hluboce přesvědčeni, že mezi námi je mnoho schopných lidí, kteří by byli důstojnými kandidáty na členství v pastorační radě.

Vít Grec

Program Pastoračního střediska na květen/červen 2012

úterý	22. 5.	19.30	Příprava na manželství (7/8)*; CPR
úterý	29. 5.	19.30	Příprava na manželství (8/8)*; CPR
čtvrtek	31. 5.	19.00	Společenství Nikodém; PS
středa	6. 6.	10.00	Společenství maminek
středa	13. 6.	19.30	Modlitba za diecézi; PS
pátek	15. 6.	20.00	Modlitba Taizé
středa	20. 6.	10.00	Společenství maminek

* jen pro přihlášené; PS – Pastorační středisko; CPR – Centrum pro rodinu

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.

REDAKCE: Vít Grec, Jana Klepková, Hynek Krátký, Katka Kuřová

Příspěvky odevzdávejte na vojtik@morha.com. Sazba: Vojta Grec. Za obsah odpovídá redakce.

Vojtik na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je 5 Kč.